

DEÁK

GÓLYAHÉT!!!

Szó, ami szó 2007 régen volt (talán igaz se volt), akkor még a mostani gólyák nem is álmodtak arról, hogy egyszer őket is eléri a „vég”. Akkor még én se hittem volna, hogy egyszer örömteli hagyományként fogok erre a neves eseményre gondolni.

De lássuk csak mi is volt 2007 novemberében! Gondolj! Gondolj! Gondolj! Hideg(?). És még? Dereng már valami... Volt egyszer egy egész hetet betöltő félelem és rettegés, kín és szenvedés, gyötrellem, fájdalom könny és vér... Na jó!!! Csak vicceltem. Nem is volt annyira borzalmas. Belegondolva jó kis móka volt: beöltöztünk óvodásnak, és nem volt ciki magunkkal vinni a legkedvesebb plüskeinket, és még csak nem is tűntünk ki a tömegből (annyira); ehettünk sütikét az aulában (már amennyit azok a falánk „nagyok” hagytak nekünk); az iskolatáskát felváltotta a LIDL-ös zacskó; volt tánc, sok játék, öröm, kacagás és a végén egy egész jó kis buli és koncert (bár nem olyan eszméletlen tivornya, mint... öhm, ahogy az a filmekben szokott lenni).

Összegezve nem volt rossz élmény, és a négy év alatt csak egyszer kell átesni rajta (jobb esetben). Jövőre én már nem mosolyoghatom meg szegény kis szerencsétlen újakat, és 12-esként csak egyet tanácsolhatok: a sok felavatott emlékére és saját szórakoztatásotokra ne szakítsátok félbe ezt az „ősi” tradíciót!

Pintèr Dóra

Gólyahét-Golyabál.....	1-4. oldal
Tanár-Diák.....	5-9. oldal
A pesti kirándulás.....	10. oldal
Számolj a jövődért!.....	11. oldal
Ünnepek.....	12. oldal
Film és könyvajánló.....	13. oldal
Vámpírok bálja.....	14. oldal

SEGÍTSÉG! GÓLYAHÉT!

Ebben az évben kezdtünk itt, a DFG-ben tanulni. Vannak nehézségeink az új osztálytársakkal, tanárokkal és persze a tanulókkal is. Nap mint nap bejövünk ebbe az épületbe, de lélekben még nem vagyunk teljesen itt. A baráti kapcsolatok, vagy a világmegváltó nagy beszélgetések egymás között még váratnak magukra. A felsőbb éveseket is csak arcról kezdjük ismerni.

Habár a 11/f-esek mindent megtesznek teljesen karitatív, önkéntes alapon, hogy minden első éves megfelelő felvilágosultságra tegyen szert... Már csak egy-két döccenő és lassan ocsúdunk az első jegyek okozta sokkból és máris itt a Gólyahét.

Nem könnyítették meg a dolgunkat a 10-esek. Ki tudja, milyen trauma érte őket tavaly? Kreatív és kissé vicces, néhol ciki feladatokat kaptunk. Nem is említve azt a sokat, amiket el sem árultak előre! Jó ötlet, hogy virágmonológót mondjunk nyilvánosan! Jó kis móka a

GÓLYABÁLI EMLÉKEK

Egyik legkedvesebb emlékem a 4 év alatt a gólyabál és a gólyahét. Elég rég volt már 2007, de azért talán sikerül felidézni, hogy valójában hogyan is zajlott és hogyan diadalmaskodott az akkori 9.b a többi osztály felett!

Az elő feladatok közül a gólyás-cumiskockacukros-tészta-„kukis” makettot emelném ki, hiszen azzal gyűlt meg az osztály (és leginkább az én) bajom. A feladat „nagyon egyszerű” volt: építs egy golya makettot cumival kombinálva (és most jön a lényeg!) kockacukorból, puffasztott kukorica rudakból és száraz-

rapcept verseny hétfőn a szünetekben. Vajon milyenek leszünk majd a 101 kis-kutya című film jelmezeiben? Sejtlemem sincs. De nincs kétségem, hogy jól fogunk szórakozni.

Persze a legfontosabb a pénteki buli, a Gólyabál. Jó lesz már lelazulni és kitáncolni magunkból az első két hónap feszültségét.

Addig is mi, 9-dikesek „megverekszünk” egymással a színházteremért a táncpróbák idejére. A gólyabáli tánc és a rap azért nagyon jó ötlet, mert kifejezetten alkalmas arra, hogy összehozza az új osztályokat, és ez most nagyon kell. Azt hittem én is, mint biztosan sok más elsős, hogy lesz egy kis feszültség vagy vita a koreográfián vagy a szövegeken. Így persze voltak pillanatok, amikor azt mondtuk, hogy nem csináljuk tovább. Máskor voltak olyan helyzetek is, amikor sokat nevtünk és nagy erőbedobással dolgoztunk.

Majd meglátjátok a végeredményt péntek este! A 9. évfolyam nevében üdvözlünk mindenki a DFG-ben.

Kiss Anett

tésztaból. A feladat nem kis lecke volt számunkra, de végül megalkottuk (jómagam dolgoztam rajta a legtöbbet, de olyan sokáig tartott a hadművelet, hogy azt hittem lejár a személyim) és még most is ott van a főci tanáriiban (igaz azóta már rokkant lett, mert elvesztette a lábait, de még meg van).

2007. november 5. (hétfő) volt, amikor megkezdődött a szívatás hete: gólyás kitűzővel kellett egész nap közlekednünk, amit magunknak kellett megcsinálnunk (mondhatom némelyik halálélgő volt, ami persze tükrözte egyesek fantasztikus kezűességét :D), ÉS (!!!) hátrafelé kellett közlekednünk az aula

szintjén. A következő nap vonultunk du. a Kárász utcára láthatósági mellényben és gumikesztyűben (mondhatom, gyönyörűek voltunk :D). A szerdát várta mindenki a legjobban, de nem csak mi, hanem az egész sulis, hisz akkor volt megtartva a sütinap. Nahát, és meg sem kell említenem mennyire jól néztünk ki ovis felszerelésben, két copffel és lidl-ös zacskóval a kezünkben, amivel minden óra elején halálra idegesítettük az összes tanárt, mert olyan zaj volt tőlünk, mintha 10 traktor tépne el mellettünk 30-cal. ÉS végre péntek, a várta várta nap: a GÓLYABÁÁL! November 9-én mindenki izgatott volt és várta már a 6 órát. Számunkra csak egy cél volt: megnyerni a gólyabálát. Egy szív, egy lélek volt az egész osztály, hiszen mindenki számára csak is a győzelem volt az elfogadható, ugyanis előttünk zsinórban, 3 éven ke-

GÓLYABÁL 2010

A korábbi évekhez hasonlóan az őszi szünet utáni hét idén is a gólyákról szólt. Ezekre a napokon a kilencedikes diákoknak különböző játékos feladatokat kell teljesíteniük, amiket az előző év nyertes osztálya talál ki nekik, egyeseknek örömet, másoknak némi bosszúságot okozva ezzel, de azt senki nem mondhatja, hogy nem humorosak, még ha néha az óvodás évei is jutnak eszébe az embernek egy-egy feladat kapcsán.

Az idei évben dalmata jelmezben megjelenés például a gyerekkori farsangokra emlékeztet. A „hozzuk be kedvenc szobanövényünket és beszéljünk hozzá” felhívásra pedig tényleg azt gondolhatták a gólyák, hogy örültek ezek a tizedik e-szek. A többi feladat az osztály kreativitását, ügyességét tesztelte, és hogy mennyire tudnak együttműködni.

resztül csak a B osztály nyert gólyabálát. Azonban a bálon való szereplésünk nem volt olyan fényes, sok mindent elbénáztunk, mintha mindenki Karda Beává és Fekete Páková vált volna, de bízunk, hogy még így is jók lehetünk az első helyre. Eljött az eredményhirdetés ideje: harmadik helyezett...második helyezett...és az első helyezett...a kilencedik B osztááááá!!! Hatalmas örömben törtünk ki, mint Katica amikor megtudta hogy szerepel Katy Perry klipjében. Iszonyat jó érzés volt átvenni a tortát és a kupát, miközben szólt a we are the champions...

Ezt követően hatalmas party következett, hiszen volt mit ünnepelni, mert lealáztunk mindenkit!! Nos, így emlékszem vissza az én gólyabálamra. Remélem a ti gólyabálátok is hasonlóan jó emlékeket fog ébreszteni bennetek pár év múlva ;)

Bacsó Anett

Volt még lufifújó verseny, papírgyűjtés, süteményrecept rappelve előadása és közös tánc az aulában. A papírgyűjtésre felhívás céljából készített plakátok pedig tényleg szépek lettek szerintem. Mégis úgy gondolom, azt mindenki nevében elmondhatom, hogy a felsőbb évesek kedvence az volt, mikor tálcákon hozták nekünk a finomabbnál-finomabb süteményeket a „kicsik”. Köszönjük! Szinte egy órákői szünet sem telt unalmasan a héten. A kilencedikesek jobban megismerték egymás erősségeit, mi felsőbb évesek pedig őket. A hét így kinek gyorsan, kinek lassan telt el, de végül csak elérkezett a sokak által várt péntek este, amikor elkezdődött az esemény sorozat csúcspontja, a gólyabál. Este hatkor vette kezdetét az ünnepség. Legelső „napirendi pont” a gólyák köszöntése és a zsűri tagjainak bemutatása volt, majd következtek az osztálytáncok

amelyek szinte mindegyikéről el lehet mondani, hogy ötletesek voltak, tartalmaztak humoros elemeket és látszott rajtuk a beléjük fektetett energia. Külön kiemelném Kis Éva tanárnő Lady Gagát és Gáspár Róbert tanár úr kukás fiút megformáló produkcióját, amikről elmondhatjuk, hogy igen élethűre sikerültek, és hogy mindenki jót derült rajtuk. Az a-sok produkciójában pedig a két lány duóján látszott, hogy komolyabban foglalkoznak tánccal. A osztályok szereplései nem közvetlenül követték egymást, néha középük ékelődött egy-egy ügyességi feladat labdák, lufik és persze a kilencedikesek főszereplésével. Egyik ilyen volt, mikor az osztályokat képviselő diákok mindkét lábára egy-egy lufit kötöttek a szervezők, és a cél az volt, hogy az osztályt jelképező színű léggömbből minél több maradjon épen, de az ellenfeleké kidurranjon. Ezt a feladatot természetesen a focitagozatos osztály nyerte, akik gyakorlottak a hasonló jellegű játékokban - ugyebár.

A zsűri tagjai közben szorgalmasan pontozták a látottakat, a médiások pedig rögzítették az eseményeket, hogy majd utólag is lehessen nevetni a történeten. A táncok után következett az elmaradhatatlan golyaeskü. A rájuk aggatott nevükkel megegyező madár szokásaihoz híven egy lábon kellett egyensúlyozniuk, miközben ismételték az eskü szövegét, amelyben olyan dolgokat ígértek meg, melyek közül nem mind a legkedvezőbb számukra... Páran azzal nyugtatták közben magukat, hogy nem kell komolyan venni, de rossz hírem van a golyáknak, sajnos szinte mindet be kellene tartani!!! Végül megszűlettek az eredmények: nemcsak azt tudhattuk meg, hogy melyik osztály hanyadik helyen végzett,

hanem kiosztásra kerültek a legjobb ötletekért járó díjak a csütörtöki dalmata és Szörnyella jelmezekért - stílusosan egy-egy pöttyös plüsskutyta volt a jutalom, és megválasztották a gólyakirályt és királynőt, akik azzal nyerték el ezt a kitüntető címet, hogy bármilyen zenére ügyesen mozogtak. Az osztályok között a sorrend pedig a következő lett: 7.: 9.d (spec. német, spec. spanyol); 6.: 9.f (foci+általános); 5.: 9.g (általános); 4.: 9.c (nemzetközi tanulmányok); 3.: 9. e (média+nemzetközi kapcsolatok); 2.: 9.a (kéttannyelvű).

Aki esetleg még nem értesült volna róla azóta, azokkal én közölhetem a nagy hírt, miszerint az idei nyertes osztály a 9.b, akiknek egyik jutalma, hogy jövőre ők lehetnek a gólyahét és gólyabál rendezői és házigazdái. Reméljük, hogy a jövőre általuk rendezett este az ideizhez hasonlóan élvezetes lesz.

Az eredményhirdetés után mindenki zenei ízlése szerint dönthetett, hogy a színházteremben rendezett diszkóban, vagy éppen az ebédlőben tartott koncerteken folytatja az estét. Én inkább az élő zenét részesítettem előnyben, és úgy érzem, jól döntöttem. Így ott lehettem az iskolazenekar, a MainQ, a Riot Van és a tanári zenekar fellépésén is. Mindegyik együttes szemmel és füllel is érzékelhetően nagy sikert aratott, de főként a tanári zenekar, amivel leginkább a kilencedikeseknek okoztak kellemes meglepetést, igazolva azt a kijelentést, miszerint „léteznek ilyen tanárok is”.

Összességében elmondhatom nemcsak a magam nevében, hogy ez az este minden jelenlévő számára emlékezetes marad.

Retkes Edit

INTERJÚ GÁSPÁR RÓBERT TANÁR ÚRRAL

Mint ahogy azt megtudtuk pénteken, az ön osztálya, a 9.b nyerte meg a gólyabált, és ennek örömeire önök szervezik jövőre a gólyahetet, gólyabálat. Gondolom, most nagyon büszke lehet rájuk...

Természetesen nagyon büszke vagyok. Nagyon lelkesen csinálták a gólyahét alatt a feladatokat, úgyhogy szerintem megérdemelten nyertek. De el kell, hogy mondjam, hogy ilyen lelkes 9-es évfolyamot még nem láttam az elmúlt 10 évben, úgyhogy most mindenkinek szól az elismerés és a gratuláció.

Osztályfőnökként ez volt az egyik legnagyobb sikere?

Én ezt inkább a diákok sikerének tekintem, az ő erős közösségüknek, ahogy kiálltak egymásért és harcoltak a pontokért. Örülök, hogy az osztályfőnökük lehetek, és remélem lesznek még hasonló sikereink a jövőben.

Azért a tanár úr közreműködése is kellett, mivel voltak olyan feladatok, ahol plusz pontokat lehetett gyűjteni, ha az osztályfőnök is részt vesz...

Hát igen, törekedtem, hogy az ilyen feladatoknál mi is részesüljünk a plusz pontokból. Igyekeztem nem elvenni a produkciójukból, ugyanakkor megpróbáltam a magam részéről is hozzátenni.

Melyik feladat volt a legnagyobb kihívás?

Számos nagyon ötletes feladat volt. Ezúton is szeretném megköszönni a 10.e osztálynak ezt a hihetetlenül színvonalas és leleményes hetet, ami a gólyabállal tetőzött. Nem tudom, sok finomság volt benne, nekem talán azt tetszett, amikor két erős fiút kihívtak kötélműzésre, és a műsorvezető kijelentette, hogy sajnos

összekeverte a lapokat. Ez a leleményesség jellemezte mindvégig a szervezők munkáit, és nagyon finom kis megleckézetések is voltak a programban. Persze a gólyatánc is, amibe rengetek energiát fektettünk.

Hát igen, talán a gólyák legfontosabb feladata a gólyatánc volt. Mennyi időt foglalkoztat azszal, hogy egy ilyen színvonalas produkcióval álljanak elő?

Nagyon sokat. De nagyon szerencsés is voltam, hogy az osztályomban négyen is közreműködtek a tánc kiválasztásában, és koreografálásában. Mi elmondhatjuk, hogy 20 órát biztos foglalkoztunk ezzel, és nagy öröm volt számomra, hogy azok is, akik kevésbé szeretnek táncolni, ők is részt vettek ebben a produkcióban, anélkül, hogy panaszkodtak volna a próbák során. Szerintem az a legnagyobb sikerélmény, hogyha mind a 33 ember ugyanolyan süllyal vesz részt az előadásban.

Meg is érett mindennek a gyümölcse, hiszen maximális pontszámot kaptak a műsorért. Ön szerint meg is érdemelték ezt az elismerést?

Talán annyit mondanék, hogy nagyon egységesen léptek fel, és nagyon figyeltek arra, hogy ez egy közösségi produkció legyen, talán e tekintetben megérdemelt az elismerés.

Volt ünneplés?

Természetesen volt ünneplés. Nagyon szép tortát kaptunk, és ráadásként még a sütemény receptjét is elrappelték a teremben. Utána úgy gondolom, hogy mindenki nagyon jól szórakozott, vagy a diszkóban, vagy a koncerteken az ebédlőben. Ennél jobb és színvonalasabb ünneplést nem is kívánhattunk volna.

Végezetül még annyit, hogy az eredményhirdetésnél Ön is és az egyik nebulója is különdíjat kaptak a jelmezek megkreatálásért.

Számítottak erre?

Nem, ez is a szervezők odafigyelésének és leleményességének köszönhető, hogy különdíjakkal jutalmazta a legspeciálisabb jelmezeket. Én úgy gondolom, hogy az osztályomból a Szörnyella-díjat nagyon megérdemelte Mijatovic Tamara. Mi, amikor megláttuk, úgy 5 percig

INTERJU EGY VOLT DIÁKKAL

Lőkös Viktória a Deák Ferenc Gimnázium egyik volt tanulója, aki 2007-ben végzett nálunk.

Arról kérdeztem, hogy milyen tapasztalatokat szerzett, milyen volt az osztálya, illetve hogy boldogult a Deák után.

Három éve jártál a Deák Ferenc Gimnáziumba. Miért ezt a gimnáziumot választottad?

Amikor továbbtanultam, több iskolát is megjelöltem, de azért ez az iskola volt nálam az első helyen, mivel, egyrészt anyukám javasolta, mert pezsgő a diákélet, másrészt pedig színvonalas az iskola.

Milyen szakra jártál?

Azt a tagozatot, ahova én jártam akkor még humán egyesnek nevezték, magyar történelem szakos voltam. Továbbtanulásnál nálam csak a humán tantárgyak jöhettek szóba, mivel a reál tantárgyakkal mindig is hadilábon álltam.

Hogy érezted itt magad, milyen volt az osztályközösség?

Az általános iskolában nem éreztem jól magam, mert erős iskola volt ugyan, de minden erőltetett volt, ezután a Deák kinyitotta nekem a világot. Nagyon jól éreztem itt magam. Tetszetek a tanórák, az órák közti szünetekben a hülyéskedés, az iskolai programok és a kirándulások is. Az osztályközösség színes volt. Az évek során fokozatosan

nem tértünk magunkhoz a kísérteties hasonlóság láttán. Kutyajelmezek terén is nagyon sok ötletes jelmezt láttam, itt lehet, hogy elfogult volt a szervező osztály, de ugyanakkor nagyon jólesett az elismerés mindannyiunknak, a gesztus végképp.

Mijatovic Aleksandar

összekovácsolódtok az osztály, így mire leérettségiztünk, egy nagyon összetartó közösséget alkottunk.

Mi volt a kedvenc tantárgyad és miért?

Nem volt kedvenc tantárgyam. Ha nem is szerettem egy tantárgyat, a tanár miatt szívesen mentem be az osztályba, mert kedves és vicces volt a tanár, vagy vidám volt az óra hangulata.

Miután leérettségiztél, hol tanultál tovább?

Szegeden folytattam tanulmányaimat a Szegedi Tudományegyetem bölcsészettudományi karán, magyar-filozófia szakos hallgató voltam két évig. Most jelenleg szakmát tanulok egy szakképző iskolában, és mellette dolgozok.

Mit üzennél a mostani deákos diákoknak?

Azt üzenném nekik, hogy tanuljanak, és ne az iskolában csinálják meg a lecke két óra előtt, hanem otthon tanuljanak, képezzék magukat önállóan is, mert hasznukra válhat mindaz a tudás, amit a gimnáziumban szereztek a későbbi életükben. Például ha valaki bekerül a főiskolára vagy egyetemre, az ottani tanárok mind a középiskolában megszerzett tudásra alapoznak. Amíg gimnáziumba jár valaki, nem hiszi el, és csak közhelyes tanári mondatoknak tartja azt, hogy tanuljon vagy ismétljen, de a gimnázium óta eltelt évek is azt igazolják, hogy az eddig megszerzett tudás az általános intelligenciát gyarapítja. Ha tehetséges vagy valamiben, kedvet érez valamire akkor ne sajnáld rá az időt, járj

utána, kutass, olvass még többet, mert ennyivel is több leszel, mint ember, és hasznára válsz a társadalomnak.

Tudnál mondani egy emlékezetes pillanatot, ami azóta is megmaradt benned?

Az elsős és a harmadikos osztálykirándulás emlékezetes volt, de főleg a harmadikos, mert akkorra már összeszokott osztály lettünk, szerettük egymást, ezért

VICCES VICCEK :-)

Micimackó beszél a henteshez és megkérdezi:

- *Sonka van?*

- *Természetesen.*

Micimackó felugrik a pultra, előránt egy gépisztolyt, és lekasabolja az ott lévőket.

- *Ezt Malackáért!!!*

- *Mi a bizonyíték arra, hogy a Szahara helyén valaha tenger volt? Tessék, Móricka?*

- *Az, hogy az arabok még most is fürdőköpenyben járnak.*

- *Doktor úr, a férjem azt képzel magáról, hogy ő egy helikopter!*

- *Küldje el hozzám.*

- *Jó, de le tud itt szállni?*

Történelemórán a tanár kérdezi, hogy ki tudja megmondani, hány dűlás volt Magyarországán? Pistike jelentkezik, majd magabiztosan vágja rá:

- *Három! Tatárdűlás, Törökdűlás, Felzszabadulás.*

Szalad az utas a komp felé, hogy elérje. Bedobja a csomagjait, majd egy hatalmas ugrással egyenesen a kapitány előtt landol. A kapitány megjegyzi:

- *Ez szép mutatvány volt, de nem ért volna rá akkor beszállni, ha már kikötöttünk?*

nagyon jól éreztük magunkat a kiránduláson. Sokat nevtünk és hülyéskedtünk, borsot törtünk az osztályfőnök és egymás orra alá is. Emlékezetesek voltak a tanórák, a felelések, a büfében töltött lyukas órák hangulata, és az iskolán kívül töltött egyéb idők, bulizások.

Varga Nikolett

Bemegy a csontváz az orvoshoz, és mikor meglátja a doki, felháborodva mondja:

- *Hát ilyenkor kell jönni?*

- *Hányan dolgoznak egy trabant-gyárban?*

- *???*

- *Ketten: egyik hajtogatja, másik ragasztja.*

A holló ül a fán, szájában egy szép nagy sajttal. Arra megy a róka és megszólítja:

- *Holló, meg tudnád nekem mondani, hány óra van?*

- *Hogyme, hogy kiessen a csőrömből a sajt!*

Móricka későn jön haza az iskolából. Az apja szigorúan kérdőre vonja, hogy hol csavargott:

- *Egy bácsi elvesztett az utcán egy százast, és ilyen sokáig kereste.*

- *És mi közöd neked egy idegen elvesztett pénzéhez?*

- *Rajta álltam.*

A PESTI KIRÁNDULÁS

Az őszi szünet utolsó szombati napján korán reggel egy kisebb, színházat kedvelő deákos csapattal indultunk Budapestre, hogy megtekintsük Térey János: Jeremiás, avagy Isten hidege című előadást a budapesti Nemzeti Színházban. A vonatunk fél tíz körül futott be az állomásra.

Először a Szépművészeti Múzeumba indultunk, gyalog sétáltunk el a Hősök tere mellett álló épülethez. Az időszak kiállításán a Bécsi szecesszió, Botero és Hervé műveit tekinthették meg. A jegy megvásárlása után mindenki kedvére válogathatott a csodás művek között. Fernando Botero képeit a jellegzetes, ám egyszerű alakok, kerekded és buja formák, emberek és állatok jellemzik, de csendéletet is találhatunk a múzeumban. A kiállításon bemutatásra került több, mint hatvan olajfestmény bepillantást enged Latin-Amerika nyüzsgő, színpompás életébe.

A száz éve Hódmezővásárhelyen született Lucien Hervé fotóművész újonnan a múzeumba került, eddig nem látható fényképek kiállítása egy rövid bemutatót enged a művész életébe. A Bécsi szecesszió a huszadik század fordulójának tíz évét, a csoport tevékenységét bemutató tárlat eddig be nem mutatott remekművekkel is találkozhat az ember. Mintegy kétszáz alkotás nagy része rajz és sokszorosított grafika.

A múzeumi látogatás után és egy ebéd után metróról indultunk a Művészetek Palotájába. Aki úgy döntött, hogy megy a múzeumba, az Martin Munkácsi fotóriporter műveit tekinthette meg, viszont aki kint maradt, az sem unatkozott, hiszen a budai hegyek csodás panorámájára elbűvölő kilátást nyújtott.

De a nap fő attrakciója még csak ezután érkezett. A színdarab olyan elismert színészeket vonultat fel, mint például László Zsolt, Garas Dezső, Molnár Piroska, Rátóti Zoltán, Stohl András, Hevér Gábor és még sorolhatnám. A mű főszereplője Jeremiás (László Zsolt), a debreceni születésű, de Budapesten élő képviselő épp családlátogatáson van édesanyjánál (Molnár Piroska) és autista kishűgánál (Gerlits Réka). Hazaindulna a (képzeletbeli) debreceni metróról, de sztrájk van, nem dolgozik senki. Míg Jeremiás az állomáson vesztegel, találkozik múltbéli barátjával Cucorral (Stohl András), akivel együtt járt iskolába. Jeremiás kíváncsi arra, hogy mi lett a régi ismerőseivel, barátaival. Meglátja régi szerelmét, a fiatal Mókust (Bánfalvi Eszter), aki ugyan haragszik rá, amiért a fiú elhagyta, de ő mégis szereti. A darab végére Jeremiás elér arra a pontra, amikor már úgy érzi, nem bírja tovább, nem teljes az élete. Megvan ugyan mindene, az újságban is lehet róla olvasni, de érzi, érezzük, nincs minden rendben. Egy kicsit talán szeretett kishűga miatt is (aki nem sokat beszél, és a betegsége miatt azt sem szereti, ha megérintik) - Jeremiás levágja a nyelvét, de az életét egy rendőr fegyvere oltja ki. A lenyűgöző előadás után egy rövid találkozásra is nyílt lehetőségünk, ahol megtudtuk, hogy a színészeknek milyen nehézségeket okozott a darab a próba elején, valamint megismerhettük a rendezőt, Valló Pétert is. Ám mivel a vonatunk hét óra körül indult, idő előtt el kellett jönnünk a találkozóról.

Egy ilyen lenyűgöző előadást, azt hiszem, nem mindennap láthat az ember, sajnálhatja, aki kihagyta!

Makra Eszter

SZÁMOLJ A JÖVŐDÉRT!

Akár tetszik, akár nem, mindenkire vár egy kis számolás negyedikesben. Ha elsős, ha negyedikes, akkor is már gondolnod kell rá, és ha tisztában vagy vele, mi és hogyan működik, akkor sokkal könnyebb választanod a felsőoktatási intézmények közül. Ebben segítünk neked.

Kétféleképp is kiszámolhatod a pontodat, amit persze végül úgy fognak nézni, ahogy neked a legjobb. Az egyik megoldás az, ha az érettségi pontjaidat, az év végi pontjaidat és a többletpontokat számoljuk. De sajnos ez nem ennyire egyszerű, mert valahogy ezekből 480 pontot kellene összeszedni. A 11-es és a 12-es év végi eredményeket, úgy kell összeszámolni, hogy a magyar irodalmat és a magyar nyelvtant átlagolni kell, így például ha nyelvtanból négyest, de irodalomból ötöst kapsz, akkor azt 4,5-nek kell számolni. 5 tantárgynak kell az év végi eredményét számolni (magyar irodalom-magyar nyelvtan+matek+történelem+idegen nyelv+választott tantárgy) majd össze kell adni a 11-es és a 12-es is majd kettővel megszorozod. Hát, nem egyszerű, de meg lehet érteni, ha meglátod példában. Vegyük mondjuk Zolit. Zolinak 11-es eredményei: matek 3, irodalom 4, nyelvtan 5, történelem 4, angol nyelv 5, biológia 4. 12-es eredményei: irodalom 5, matek 3, nyelvtan 5, történelem 5, angol nyelv 5, biológia 4. > $(3+4,5+4+5+4) + (5+3+5+5+4) = 42,5 \times 2 = 85$

Ezután jönnek az érettségi százalékok, amiket szintén össze kell adni, és utána elosztani öttel. Erre is mutatok egy példát, hogy könnyebb legyen megérteni. Mondjuk, vegyük újra Zolit. Zoli írt egy 79% emelt történelem érettségit, egy 82%-os középszintű érettségit magyarból,

egy 71%-osat matekból, egy 90%-os angol érettségit és egy 83%-os biológia érettségit írt. $82+71+79+90+83=405/5 > 81$

Ezeket a pontokat összesen tanulmányi pontoknak nevezzük, amikből összesen 200 pontot tudsz összeszedni, ha mindenből ötös vagy illetve az összes érettséged 100%-os lett. Reméljük, így lesz! Meg kell nézni, hogy az a szak, ahová jelentkezni akarsz, milyen tantárgyakat követel meg. Így például, ha Zoli történelem szakra akar jelentkezni, akkor ő a történelem és mellé az angol jegyeit viszi tovább, ami annyit jelent, hogy ennek a két érettséginek újra beleszámoljuk a százalékát.

Zolinak így jön össze a 400 pontból (ami a maximális határ) 335 pont.

Ezek után jönnek a többletpontok, melyek összesen 80 pontig nőhetnek. Ezeket különböző módokon szedheted össze. Például egy emelt szintű érettségiért 40 pontot kapsz, továbbá a nyelvvizsgáért is kaphatsz pontokat, egy C típusú középfokú nyelvvizsga 28 pontot ér. Ez csak ettől az évtől érvényes, ezzel is ösztönöznek az emelt szintű érettségire.

Mondjuk: hogy Zolinak van egy középfokú nyelvvizsgálója és történelemből, mint ahogy fent látszik emelt szintű, akkor a többletpontjainak az összege 68, így Zoli elmondhatja magáról, hogy a 480 pontos rendszerben magáénak tudhat 403 pontot.

A másik fajta számítás sokkal egyszerűbb. Itt csupán azt a két érettségi eredményt kell megszorozni kettővel, ami a szakhoz kell neked. Ismét vegyük Zoli példáját: ezzel a számítással $[(79+90) \times 2 + 66]$ 404 pontja lehet.

Libor Csilla

OKTÓBER 23.

Október 23.: Az év Gergely naptár szerinti 296. napja, Gyöngyik névnapja, 25 000 nő tüntetett New York-ban a szavazati jogukért 1915-ben. Mégis, nekünk október 23. az 1956-os évi forradalom. Magyarország népének a sztálinista diktatúra elleni forradalma és a szovjet megszállás ellen folytatott szabadságharca, a XX. századi magyar történelem egyik legmeghatározóbb eseménye. A budapesti diákoknak az egyetemekről induló békés tüntetésével kezdődött október 23-án, és a fegyveres felkelők ellenállásának felmorzsolásával fejeződött be Csepelen november 11-én.

Így lett október 23-a Magyarország nemzeti ünnepe, a forradalmi események, és annak áldozatainak emléke előtt tisztelgünk ezzel. Idén is, mint minden évben, így tettünk, de az idei műsor merőben más volt, mint amit eddigi deákos pályá-

HALAADÁS

Az Amerikai Egyesült Államokban a hálaadás az egyik legfontosabb nemzeti ünnep. De valójában mi is ez és honnan ered?

1620. szeptember 16-án Angliából a Plymouth kikötőből indult el a Mayflower nevű hajó fedélzetén 110 utassal. 65 nappal később (november 10-én) érkezett meg Amerikába. 1620 tele nagyon kemény volt, ezért tavaszra kevesebb, mint ötven zárandok maradt életben. 1621. március 16-án meglátogatta őket egy Samoset nevű indián a Patuxet törzsből. Nem sokkal később barátjával, Squanto-val ismét meglátogatták a telepeseket, aki megtanította őket a halászatra, a vadászatra és hogy hogyan ültessenek növényeket. Októ-

futásom alatt tapasztalhattam.

Kis Gábor igazgató úr ünnepi beszéde után, a László Zsuzsa tanárnő által betanított Englabörn nevű színjátszó társulat előadásában követhettük nyomon a forradalom történéseit. Volt itt minden, amit megemlékezés során nem sűrűn láthatunk: egy véres szabadságharc, békés eszközökkel való bemutatása; pingponglabda golyózapor, földre kényszerítések, kivégzések, bár az alumíniumember Sztálin szoborral való azonossága nem mindenkinek esett le azonnal)

Az előadás vastappsal zárult, a társaságnak sikerült egész idő alatt fenntartania az érdeklődést, ami - szerintem - nem kis teljesítmény.

Az ünnep fényét az is emelte, hogy mindezek előtt kihirdették a fordítóverseny végeredményét, és büszkén jelenthetem, hogy iskolánk tanulói nagyon szép helyezéseket értek el. Ezúton is gratulálok nekik.

Jeina Adél

berben a telepések a bőséges aratás után meghívták a többi indiánt is, hogy öszeüljenek egy hálaadás napi ünnepségre. Innen ered a hálaadás hagyománya Amerikában.

1863-tól Abraham Lincoln amerikai elnök nemzeti napot nyilvánított a hálaadásnak, így azt hivatalosan minden november negyedik csütörtökjén tartják. Sok amerikai a pénteket is kiveszi szabadnapnak, így a négynapos ünnep alatt gyakran utaznak haza a távoli rokonok is. Elmaradhatatlan része az ünnepnek a hálaadás napi vacsora, melynek legfontosabb eleme a pulyka, amihez áfonyaszószot, krumplicipőret és zöldborsót szolgálnak fel, a desszert pedig töktorta szokott lenni. Az ünnep az USA-ban a karácsonyi szezon kezdetét is jelzi.

Bacsó Anett

KÖNYV: Paulo Coelho: Brida

Spiritualitás, általános bölcsességek tömkelege és a sors kérdése - ez Coelho. Nincs máshogy ez a legújabb regényében sem. A könyv angol nyelven került a kezembe. Könnyen érthető, így bátran ajánlom bárkinek, aki kedveli az idegen nyelven való olvasás izgalmát. (Azon felül, hogy egy Coelho mű önmagában is elbűvölő). A hősnőnk a címben szereplő Brida nem más, mint egy, az élete értelmét kereső fiatal nő. Olyan ember, aki nem elégszik meg a tények tudományos magyarázatával. A lelki társát keresi, ami érdekes, hiszen a lány boldog kapcsolatban él. A könyv végére egy boszorkány és egy mágus segítségével eléri a tökéletes lelki egyensúlyát. Emellett sok az isteni vonatkoztatás. Ettől lesz véleményem szerint valóságos a történet. Persze, ebben is meg lehet csömörölni, úgyhogy mindenki a saját hite szerint értékelje.

Itt felvetődik a kérdés, hogy a boszorkányság és a keresztény hit hogyan férnek meg egymás mellett? Őszintén? Szerintem egész jól. Ugyanakkor Brida részt vesz lélektutatótáson is, ami pedig buddhizmus. Hm... Rá kell jönnünk, hogy ez a könyv elég sok dologra támaszkodik, könnyű belezavarodni. Ám mégis olyan nyugalmat és lelki békét sugall, hogy a teljes életfelfogásunkat megváltoztatja. Az író szerint a féltelmünk, azaz saját magunk állunk a boldogságunk útjában. Ezen érdemes elgondolkoznunk. Valójában minden mondat gondolkodóba ejt, hiszen oldalanként legalább egy bölcsesség biztosan elhangzik. Akit nem rémisztenek meg a természetfeletti dolgok, valamint a sokféleség, és elolvassa ezt a hihetetlen alkotást garantálom, hogy mindent átértékel. Illetve, hogy nem ez lesz az utolsó könyv, amit kezébe vett a brazil írótlal.

Szell Anna

FILM: Az út (The Road)

A film Cormac McCarthy 2007-ben Pulitzer-díjat kapott regénye alapján készült. (A szerző neve ismerősen csenghet azoknak, akik képből vannak az Oscar-díjas Nem vénnek való vidék tájékán, mert az szintén McCarthy-adaptáció).

Az alaptörténet nem túl bonyolult: apa és fia vándorlásáról szól, egy olyan világban, ahol valamilyen - a néző számára ismeretlen - természeti katasztrófa minden élőlényt elpusztított, kivéve az embert... A film nagyon szépen mutatja be az élni akarást, a hitet egy jobb világban, a küzdést, az erkölcs határait, a szeretetet, az erős apa-fia kapcsolatot és azt, hogy nehéz helyzetben hogyan lehet - illetve kell - embernek maradni. Mint minden disztópia, elég megrázó a sztori. Nem csak látványban: fekete-fehér és sivár az egész világ; hanem a társadalom is fekete-fehér (jófiúk-rosszfiúk) képet ölt magára. A filmdráma egészét melankólia szövi át, ami csak azokban a rövid jelenetekben tűnik el, amikor visszaemlékezéseket látunk a kataklizma előtti időkre. Maga a cselekményvezetés kicsit gyenge, hiszen nem mind a 111 percben köti le töretlenül a néző figyelmét, de a John Hillcoat által alkotott hangulat, a képi világ és az aláfestő zene mindenért kárpótol minket. A színészlista élén Viggo Mortensen (apa) és Kodi McPhee (fiú) áll, de Charlize Theron is felbukkan egy-egy flashback erejéig. Mortensen és McPhee kitettek magukért, sokat lendít a film minőségén az alakításuk.

Összességében a film mindenkinek ajánlott, aki szeret kicsit gondolkodni a filmekben vagy csak van igénye a posztapokaliptikus alkotásokra. Aki a megnézés mellett dönt, annak talán még arra is fény derül, hogy megérte-e a vándorlás, tényleg egy szebb világ van az útjuk végén.

Maróti Tímea

VÁMPÍROK BÁLJA

Október 30-án a Somogyi könyvtár alagsorában megrendezésre került a „Vámpírok Bálja” című rendezvény, sok vámpír-rajongó öröme.

Emlékszem, a lányokkal már nyitás előtt jóval hamarabb odaértünk. Izgatottak voltunk, mert már hetek óta vártunk már erre napra. Tíz óra után pár perccel később kinyitotta a kaput a biztonsági őr, és mi, és még sokan mások elindultunk lefelé az alagsorba.

Kicsit meglepődünk, de kellemesen csalódtunk, mert minden könyvtáros ki volt sminkelve vámpírnak, a felállított paravánokon régi vámpíros filmek plakátjai csüngtek. A vitrinekben érdekes, és értékes könyvek voltak, mint például Dom Calmet: „Értekezés a magyar-, cseh-, morvaországi és sziléziai vámpírokról, és kísértetekről” című könyve, melyet legelőször 1746-ban adtak ki.

Mielőtt még beültünk volna az első előadásra, a vámpírnak sminkelt könyvtárosok lelkesen osztogattak teszteket, melyek a kiállításról, a Twilight világról, szereplőiről szóltak. Ki is töltöttünk mindegyikből egyet-egyed, mivel sok értékes könyvet sorsoltak ki a szünetekben a helyes megfejtők között.

Az első előadást Antoni Rita tartotta a vámpírirodalomról, amely nagyon érdekes volt. Fény derült arra, hogy az emberek miért is vonzódnak a vámpírokhoz, melyik nép mitológiájában hogyan nevezik, és hogyan, milyen formában jelennek meg. Végül rátértünk az irodalomra, ahol korok, korstílusok szerint vettük sorra azokat a szerzőket, írókat, akik vámpírokról verset, novellát, vagy esetleg regényt írtak. Most csak hogy felsoroljak párat Johann W. Goethe: A

korinthoszi menyasszony, George Byron: A gyaur, Dr. John Polidori: A vámpír, és az én kedvencem Angela Carter: Kínkamra könyvéből A szerelem házának úrnője, mely a Csipkerózsika történetet dolgozta fel. És persze a legismertebb regényről Bram Stoker: Drakulájáról többet beszéltünk, érdekességeket tudtunk meg a megírásának a körülményeiről.

A második előadást Dr. Kassai Zsuzsa pszichológus tartott a bennünk rejlő szörnyekről. Először az emberi lélekről, személyiségről beszéltünk, mely elősegítette, hogy jobban megértjük a vámpírokhoz való vonzódás okát. A pszichológus szerint, az emberek azért fordulnak a vámpíros történetekhez, könyvekhez, vagy a horrorhoz, mert szoronganak valamitől. A vámpírok manapság olyanok, mint a sztárok, szépek, gazdagak okosak, stb., ezért is sokan vonzódnak hozzájuk.

Egy hosszabb szünet után Jugovits Ildikó tartott egy fantasztikus előadást a vámpíros filmekről. Előzeteseket láthattunk sok filmből, és megtekintettük a legelső vámpírra utaló kisfilmet, ami 1896-ban készült, George Méliès: Az ördög kastélyát. Kiderült, hogy itt Magyarországon is forgattak egy Drakula filmet, A Drakula Halálát 1921-ben. Egy évvel a Nosferatu előtt, de sajnos, ez elveszett, csak a korabeli újságokból maradtak fenn képek belőle.

Később pedig a Twilight két főszereplő szinkronhangjával beszélgettünk, Csuha Borbálával (Bori), és Svetlov Balázssal. A nap folyamán, amint már említettem, a szünetekben sorsoltak értékes könyveket a helyes teszt kitöltők között, és aki akarta, azt vámpírrá varázsolta egy sminkes.

Tímár Dóra

INTERJÚ
CSUHA BORBÁLÁVAL ÉS
SZVETLOV BALÁZZSAL

K.: Híresebbek letetek a Twilight óta?

Bori: Igen, én egyre több szerepet kaptok.

Balázs: Én is, engem is jobban keresnek a Twilight óta.

K.: Hogyan folyik egy szinkronizálás? Mert amint tudjuk, régen a szinkronszínész megnézte a filmet eredeti nyelven egy párszor majd utána felvették. Ma hogy folyik egy ilyen folyamat?

Balázs: Régen volt akár két hét is arra, hogy kész legyen egy film technikai okok miatt, de ma már nincs arra idő, hogy többször is megnézzük a filmet. A legtöbb alkalommal akkor szembesülünk a karakterekkel, személyiségségükkel, amikor szinkronizálunk.

K.: Meg lehet itt Magyarországon élni a szinkronszínészkedésből?

Bori: Akkor igen, ha valaki állandóan reggeltől estig csak szinkronizál, de ez nagyon ritka hazánkban.

K.: Illeszkedni kell-e a hangszíneknek az eredeti szereplő hangszínéhez?

Bori: Nem feltétlenül. A szinkronrendező ránk bízta, sikerül, ahogy sikerül.

K.: Nehéz ma szinkronszínésznek lenni?

Bori: Régen lehetett szinkronizálást tanulni, de onnan is kevesen jutottak ki azok, akik nagyon jók. Ma is lehet, de már nagyobb a követelmény, nehéz, gyorsan be kell illeszkedni.

Balázs: Felvételnél fülhallgatón keresztül halljuk az eredetit, ez először zavart, de meg lehet szokni.

K.: Ti hogyan csöppentetek bele?

VICC VICC VICC... **UTOLSÓ MONDATOK:** VICC VICC VICC...

Mit féltek tőle?! Hiszen csak egy gyenge nő.

Az én lányom nem egy ilyen rongy embert érdemelt volna, mint te!

Én értek a villany szereléshez.

Csak akkor támadnak, ha éhesek...

Bori: Én

a szüleimen keresztül, akik még ma is tagjaik a Fővárosi Operettszínháznak.

Balázs: A nagy Pannónia filmstúdió rajfilmtáborában voltam, amikor a folyóson az egyik ajtóból érdekes hangokat hallottam. Megálltam, figyeltem majd kijött a szinkron-rendező, és behívott. Épp a Cápa3-at szinkronizálták. Egy idő után megkérdezte, hogy tetszik-e, én igennel feleltem, majd felvették az adataimat, és rá két hétre felhívtak, az első szerepemet az X-aktákban kaptam.

K.: Melyik volt a kedvenc műsorotok, filmek, amiben szinkronizáltatok?

Bori: Régen a HBO-n ment A házi háború volt a kedvencem.

Balázs: Igazából minden szinkronizálást szerettem, a jó hangulat miatt, de ha ki akarok emelni, akkor a Maffiózók.

K.: A Napfogyatkozást leszinkronizáltátok már?

Bori: Nem, még nem, jövő héten, csütörtökön fogjuk elkezdni.

K.: Olvátatok a Twilight-saga köteteit?

Bori: Belekezdtem az első részbe, de abbahagytam, és nem is olvastam tovább.

Balázs: Mind a négyet, többször is.

K.: Jobb, ha ismerősökkel szinkronizáltok?

Bori: Jobb a hangulat. Balázssal mi már régebb óta ismerjük egymást, több filmet is szinkronizáltunk már együtt a Twilight előtt.

A SZEGEDI NEMZETI SZÍNHÁZ MŰSORA:

November 19. és 20.

-Kisszínház

19:00 Szegedi Kortárs Balett: CSIPKE-RÓZSIKA

November 25., 26. és 28.

-Nagyszínház

19:00 Kálmán Imre:

CSÁRDÁSKIRÁLYNŐ
(28.-án 15:00-kor is!)

November 26., 27. és 28.

-Kisszínház

19:00 Kosztolányi Dezső: ÉDES ANNA

November 30.

-Kisszínház

19:00 Molière/B.: A KÉPZELT FÖS-VÉNY BETEG

-Nagyszínház

19:00 Kálmán Imre:

CSÁRDÁSKIRÁLYNŐ

MOZI:

Plaza Cinema City:

Ízek imák szerelmek (felir., romantikus film)

Sejtcserés támadás (felir., vígjáték)

Fűrész 3D (felir., horror)

Terhes társaság (mb., vígjáték)

Tolvajok városa (felir., dráma)

Belvárosi Mozi:

Dobogó kövek (magyar film, vígjáték)

Grand Café:

-November 16.:

19:00 Élek és szeretek (felir., filmdr.)

-November 18. és 19.:

19:00 Dumas (felir., életrajzi dráma)

-November 24.:

Befogadók és kirekesztők Filmklub:

C.R.A.Z.Y

-November 26 és 28.:

19:00 Tőzsdecápák – A pénz nem alszik (mb., dráma)

EGYÉB RENDEZVÉNYEK:

November 26-tól December 23-ig: Dóm Téri Advent

FILMKLUBOK VETÍTÉSEI

Deák Filmnéző kör:

november 17. szerda 16:30 Somogyi-könyvtár Vera Chytilová: Százszorszépek

november 18. csütörtök 15:30 - Grand Café - David Lynch: Az elefántember

november 24. szerda 15:00 - DFG 101/A - Jean-Pierre Jeunet: Amelie csodálatos élete

Ideák

Írták:

Bacsó Anett, Jeina Adél, Kiss Anett, Libor Csilla,
Makra Eszter, Maróti Tímea, Mijatovic Aleksandar,
Pál Noémi, Pintér Dóra, Retkes Edit, Széll Anna,
Szénási Borbála, Timár Dóra, Varga Nikolett
Segítő tanár: Novotny Katalin
Tördelő: Nagyné Bús Gabriella